

Tavşanın Minik Posta Kutusu

Çınar BİBER

Tavşanın Minik Posta Kutusu

Çınar BİBER

Çan çiçeklerinin başlarını salladığı, kelebeklerin dans ettiği sıcacık bir ormanda, Pip adında küçük bir tavşan yaşıyordu. Pip'in yumuşacık krem rengi tüyleri, içi pembe uzun dik kulakları ve merakla parlayan yuvarlak koyu kahverengi gözleri vardı. Her sabah Pip eğrelti otlarının arasından hoplayarak geçer, arkadaşlarını neşeyle el sallayarak selamlardı. Pip yardım etmeyi çok severdi ve bugün de farklı değildi. Orman haberlerle cınlıyordu ve Pip hepsini paylaşmak istiyordu.

Pip parlak kırmızı bir postacı şapkası takmış, pirinç tokalı küçük mavi bir omuz çantası taşıyordu. İçinde orman arkadaşlarına mektuplar vardı. 'Keşke mektup bırakacak bir yer olsaydı,' diye düşündü Pip. 'O zaman herkes haberlerini kolayca paylaşabilirdi.' Pip'in kabarık beyaz kuyruğu heyecanla kıpırdadı ve aklında bir fikir filizlenmeye başladı. Bir posta kutusu! Sadece orman için minik bir posta kutusu!

Yeşil çizgili sarı örgü atkısı ve minik yuvarlak gözlükleriyle Sincap Hazel'in yardımıyla Pip, yaşlı meşe ağacının altında mükemmel bir yer buldu. Gülümseyen bir yüzü olan, parlak kırmızıya boyanmış minik ahşap bir posta kutusu kurdular. 'Artık birbirimize mektup gönderebiliriz!' diye duyurdu Pip. Hazel hızlı patileriyle ilk mektupları ayıkladı, gür kıvılcıllı kuyruğu mutlulukla sallanıyordu.

Orman arkadaşları posta kutusunu çok sevdi. Ahşap düğmeli mor yün yeleğiyle Kirpi Bramble herkese mektuplar yazdı. 'Sevgili Pip,' diyordu bir mektupta, 'posta kutusu için teşekkür ederim. Düşüncelerimi paylaşmak beni çok mutlu ediyor.' Pip her gün mektupları gülümseyerek, patikalarda hoplayarak dağıtıyordu. Posta kutusu ormanın kalbi oldu ve her notla dostluk büyüdü.

Güneşli bir sabah Bramble posta kutusuna özel bir mektup getirdi. 'Bu Bilge Baykuş için,' dedi Bramble, mektuplarla dolu hasır bir sepet tutarak. 'Orman partimizi anlatıyor.' Pip mektubu aldı ve dikkatlice çantaya koydu. Ama Bramble gitmek için döndüğünde, bir rüzgâr esintisi mektubu Pip'in patisinden uçurdu! 'Olamaz!' diye haykırdı Pip. 'Mektup gitti!'

Pip her yeri aradı. 'Hiçbir yerde bulamıyorum!' diye endişelendi Pip. Hazel koşarak geldi, gözlüklerinin ardındaki kehribar gözleri parlıyordu. 'Endişelenme Pip. Birlikte bulacağız.' Yaprakların altına, çalıların arkasına baktılar. Bramble da onlara katıldı, sepeti ve patikayı kontrol etti. 'Eminim bir yerlerdedir,' dedi Bramble, ama mektup hiçbir yerde görünmüyordu.

Üç arkadaş ormanı aradı. Uzun otların içine, böğürtlen çalılarının çevresine baktılar. İçi boş kütüğü ve yosunlu taşları kontrol ettiler. 'Nerede olabilir?' diye iç çekti Pip. 'Belki dereye uçmuştur!' diye önerdi Hazel. Suyun kenarına koştular, ama mektup orada değildi. Pip'in uzun kulakları sarktı. 'Ya onu hiç bulamazsak?'

Tam o sırada alılarından bir hışırtı geldi. Kocaman altın gözleri ve kıvrık gagasıyla tanıdık bir yüz ortaya çıktı. Gümüş şeritli koyu mavi şalıyla Bilge Baykuş'tu. 'Merhaba küçük dostlar,' dedi Baykuş sıcacık bir sesle. 'Posta kutunuzu duydum ve ziyarete geldim. Ama neden yüzünüz asık?' Pip kayıp mektubu anlattı. Baykuş'un okuma gözlükleri parladı. 'Belki ben yardımcı olabilirim.'

Baykuş bilgece çevresine baktı. 'Mektuplar bazen gizemli yollardan gider,' dedi Baykuş. 'Nereye gitmiş olabileceğini düşünelim.' Hazel'in gür kuyruğu kıpırdadı. 'Daha önce yaşlı meşe ağacının yanında bir kâğıt parçası görmüştüm,' dedi. 'Oraya bakalım!' Hep birlikte posta kutusunun durduğu meşe ağacına koştular. Ve işte, alçak bir dalda sıkışmış, kayıp mektup! Bramble yukarı uzandı ve onu nazikçe çekip çıkardı.

'Yaşasın!' diye sevindi herkes. Pip mektubu aldı ve sıkıca tuttu. 'Bulduk!' Ama sonra Pip tuhaf bir şey fark etti. Mektup Bilge Baykuş'a değil, başka birine hitaben yazılmıştı. 'Dur,' dedi Pip, ismi okuyarak. 'Bu mektup... Hazel'e!' Hazel'in gözleri kocaman açıldı. 'Bana mı? Kimden?' Pip mektubu çevirdi. 'Eski bir dosttan,' dedi Pip. 'Buluşma için geri dönmek isteyen birinden!'

Mektup Bilge Baykuş'tan geliyordu! 'Gitmeden önce yazmıştım,' diye açıkladı Baykuş. 'Hepinizi şaşırtmak istedim. Ormanı çok özledim.' Pip'in kalbi sevinçle doldu. 'Eski dost sensin!' Bramble minik patilerini çırpı. 'Bu harika bir haber!' Hazel gözlüklerini düzeltti. 'Demek kayıp mektup hepimizi bir araya getirdi!' Herkes güldü ve sarıldı.

Pip mektuba baktı ve gülümsedi. 'Kaybolduğunda çok endişelenmişim,' dedi Pip. 'Ama harika bir şeye yol açtı.' Baykuş başını salladı. 'Güzel sözler ve paylaşılan haberler, dostlar uzakta olsa bile dostlukları güçlü tutar.' Orman arkadaşları hemfikirdi. Büyük bir partiyle kutlama yapmaya karar verdiler ve herkes hazırlığa yardım etti. Mektuplar, kahkahalar ve bir sürü lezzetli ikram olacaktı.

Orman heyecanla doldu. Bramble herkese davetiyeler yazdı ve Pip onları seke seke dağıttı. Hazel posta kutusunu çiçekler ve kurdelelerle süsledi. Bilge Baykuş uzak diyarların hikâyelerini anlattı. Parti, ormanın gördüğü en güzel partiydi. Eski ve yeni dostlar yıldızların altında toplandı, ay yükselene kadar haberleri ve kahkahaları paylaştı.

Pip minik posta kutusunun yanında durdu ve gurur duydu. 'Bu posta kutusu bize çok mutluluk getirdi,' dedi Pip. 'Haberlerimizi ve güzel sözlerimizi paylaşmamıza yardımcı oluyor.' Hazel başını salladı. 'Ve bize dostluğun en büyük hazine olduğunu hatırlatıyor.' Bramble Pip'e sıcak bir gülümseme verdi. 'Hepsini başlattığın için teşekkürler Pip.' Bilge Baykuş yumuşakça öttü. 'Gerçekten de iletişim dostluğu güçlendirir.'

O günden sonra orman posta kutusu hep meşguldü. Pip kırmızı postacı şapkasını ve mavi çantasını gururla taşıyarak mektupları dağıtmaya devam etti. Arkadaşlar teşekkür notları, çay davetiyeleri ve basit merhabalar gönderdi. Herkes düşüncelerini ve duygularını paylaştığı için orman daha mutlu bir yerdi. Ve Pip, minik bir posta kutusunun bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.

Ve böylece orman arkadaşları, haberleri ve güzel sözleri paylaşmanın dostluğu güçlü tuttuğunu öğrendi. Mektuplarla, kahkahalarla ve büyük bir orman partisiyle kutlama yaptılar. Pip gülümsedi, minik posta kutusunun dostları her zaman bir araya getireceğini biliyordu. Son.